

اثرات تنش خشکی بر خصوصیات کمی و کیفی، پوشش سطح خاک و پژمردگی ژنتیکی چند رقند

سعید صادقزاده حمایتی^۱، داریوش فتح الله طالقانی^۲، پرویز فصاحت^{*}

۱. استادیار موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چند رقند، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.

۲. دانشیار موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چند رقند، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.

تاریخ دریافت: ۹۴/۱۲/۱۷؛ تاریخ پذیرش: ۹۵/۲/۱۳

چکیده

تنش آبی یکی از محدودیت‌های گستردۀ در تولید محصولات و پایداری عملکرد می‌باشد. در چند رقند، تنش آبی باعث کاهش عملکرد به میزان ۱۰ تا ۳۰ درصد شده که میزان آن در مناطق خشک و نیمه‌خشک افزایش می‌یابد. بهمنظور بررسی تأثیر تنش خشکی بر صفات کیفی ۳۶ ژنتیکی چند رقند، آزمایشی به صورت کرت‌های یکبار خردشده در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با سه تکرار در بهار ۱۳۹۱ در ایستگاه تحقیقات کمال آباد کرج وابسته به موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چند رقند اجرا شد. کرت اصلی شامل دو سطح آبیاری نرمال و اعمال تنش و کرت‌های فرعی شامل لاین ۲۶ و رقم موردمطالعه بود. برای تعیین زمان آبیاری، از تشکیک تبخیر کلاس A استفاده گردید. در شرایط بدون تنش، آبیاری‌ها بعد از ۹۰-۸۰ میلی‌متر و در شرایط تنش، بعد از ۲۷۰ میلی‌متر تبخیر از تشکیک تبخیر صورت گرفت. صفات پوشش سطح خاک، پژمردگی و پیری در سه مرحله اندازه‌گیری شد. در هنگام برداشت پس از حذف حاشیه، ریشه‌ها برداشت و جهت تعیین صفات کیفی آن‌ها خمیر مخلوط تهیه شد. تنش خشکی و ژنتیک در سطح احتمال یک درصد بر پوشش سطح خاک تو سط سایدانداز تأثیر معنی‌داری گذاشتند. با افزایش دور آبیاری از ۹۰ به ۲۷۰ میلی‌متر تبخیر، میانگین پوشش سطح خاک از حدود ۵۷ به ۳۸ درصد کاهش نشان داد و همچنین، تسریع در کاهش سطح سبز در مزرعه از ۸۱ به ۶۷ روز پس از کاشت م شاهده شد. نمره پژمردگی بوته‌ها در شرایط نرمال باگذشت ۱۱۶ روز از کاشت به ۲۰/۳۵ نسبت به نمره‌دهی طی ۸۷ روز پس از کاشت (۱/۰۳۵) حدود ۹۷ درصد افزایش یافت اما در شرایط تنش، نمره پژمردگی بوته‌ها در ۸۷ روز پس از کاشت (۲/۵۲۸) تنها با ۵۱ درصد افزایش در ۱۱۶ روز پس از کاشت به ۳/۸۱۳ افزایش یافت. تنش خشکی موجب افزایش نمره پیری بوته‌ها (۱/۹۰) نسبت به شرایط نرمال (به ترتیب معادل ۱/۵۴ و ۱/۵۰) شد. همچنین میانگین عیار قند ناخالص و خالص در واکنش نسبت به تنش، به ترتیب معادل ۲۳ و ۴۳ درصد کاهش و میزان سدیم محتوی رسه و قند مлас به ترتیب معادل ۲۳ و ۱۳ درصد افزایش معنی‌داری یافت. با در نظر گرفتن کلیه شاخص‌های کیفی محصول (شامل عیار قند ناخالص و خالص، میزان ناخالصی‌های ریشه، ضریب قلیانیت و قند ملاس)، ژنتیک‌های ۱ و ۳۰ در هر شش صفت، ژنتیک‌های ۱۰، ۲۸، ۳۱ و ۳۳ در پنج صفت و ژنتیک‌های ۸، ۱۲، ۲۷ و ۳۵ در چهار صفت از شرایط مناسب‌تر نسبت به سایر مواد زنتیکی موردمطالعه برخوردار بودند.

واژه‌های کلیدی: تحمل به خشکی، خصوصیات کیفی، چند رقند.

مقدمه

چند رقند به علت دوره رویشی طولانی، نداشتن مرحله حساس گله‌ی و دارا بودن سیستم ریشه‌ای عمیق، ظرفیت تنظیم اسمزی بیشتری داشته و به عنوان یک گیاه متتحمل به خشکی شناخته شده است و نسبت به سایر گیاهان از حساسیت کمتری به تنش کمبود آب در مراحل مختلف رشد

با توجه به روند رشد جمعیت، نیاز به آب در جهان در شرایط فعلی حداقل هر ۳۵ سال دو برابر می‌شود. این نیاز در مناطق خشک و نیمه‌خشک جهان بیشتر از مناطق مرطوب است. عامل اصلی محدود‌کننده تولید در ایران، محدودیت منابع آب است (Baradaran Firouzabadi, 2002). اگرچه

هوایی (برگ و دم برگ) نیز همبستگی مثبت با عملکرد شکر سفید نشان داد. همچنین در سه ژنوتیپ موربدبررسی با افزایش نتش، ضمن کاهش عملکرد، نسبت وزن به سطح برگ افزایش یافت و برگ به طور قابل توجهی ضخیم‌تر شد.

کیفیت واقعی چغندرقند عبارت است از درصد قند خالص (قابل استحصال) که برای تعیین آن، اندازه‌گیری درصد قند ناخالص (کل) و میزان قند ملاس ضروری است. افزایش کیفیت محصول چغندرقند از طریق بالا بردن قند و کاهش مواد غیر قندی بهویژه نیتروژن، سدیم و پتاسیم انجام می‌گیرد چون افزایش این ناخالصی‌ها با جلوگیری از کریستاله شدن ساکارز، قابلیت استحصال قند را کاهش داده و سبب افزایش میزان ملاس تولیدی در کارخانه می‌شود (Kerr and Bloch et al., 1990; Leaman, 1977; Eck et al., 2006). نتش کم‌آمی، درصد مارک (مواد غیرقابل حل ریشه) را افزایش می‌دهد (Abdollahian-Noghabi and Froud Williams, 1998) اعلام کردند که تحت نتش خشکی اول دوره رشد و سپس آبیاری مجدد، غلظت پتاسیم و نیتروژن مضره به ترتیب ۳۲ و ۱۴ درصد افزایش می‌یابد. در همین شرایط، درصد قند تقریباً ۱-۵ درصد افزایش یافت، اما کل شکر تولیدی در حدود ۲۰ درصد کاهش پیدا کرد.

تحقیقات نشان داده است که از قدرت سازگاری ژنوتیپ‌ها در محیط‌های نتش دار می‌توان برای ارزیابی رگه‌های اصلاحی استفاده کرد. صادقیان و همکاران (Sadeghian et al., 2000) گزارش کردند که ژنوتیپ‌های چغندرقند واکنش‌های متفاوتی را در شرایط کمبود آب از خود نشان می‌دهند؛ بنابراین، تهیه رقم‌های متتحمل به خشکی از اولویت خاصی برخوردار است. برای شروع یک برنامه اصلاحی جهت تولید رقم متتحمل به خشکی لازم است لاین‌های والدینی متتحمل شناسایی شوند. هدف از این تحقیق، بررسی اثرات میزان نتش خشکی بر خصوصیات کیفی اوتایپ‌های چغندرقند بود.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال ۱۳۹۱ در ایستگاه تحقیقات کمال‌آباد کرج وابسته به موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندرقند اجرا شد. ارتفاع این منطقه از سطح دریا ۱۳۰۰ متر و دارای

برخوردار است (Jaggard et al., 1998)، اما آزمایش‌ها نشان داده است که وقوع نتش خشکی بهویژه در مراحل اولیه رشد این گیاه می‌تواند عملکرد نهایی را به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش دهد (Monti et al., 2006). این کاهش عملکرد ممکن است ناشی از تأخیر یا عدم استقرار گیاه و یا از بین رفتگی‌های استقراریافته، مستعد شدن گیاه نسبت به حمله آفات و بیماری‌ها و تغییرات فیزیولوژیک و بیوشیمیایی در سوخت‌وساز گیاه باشد.

کلور و همکاران (Clover et al., 1998) بیان کردند که در نتش‌های ملایم، مقاومت روزنها سهم عمدتی در ممانعت از فتوسنترز دارد و تنها در شرایط نتش شدید است که عوامل غیرروزنها یا بیوشیمیایی مؤثر بوده و بسته شدن موقتی روزنها - به دلیل نتش خشکی - به عنوان عامل اصلی صدمات نتش خشکی به مکانیسم فتوسنتری معرفی شده است. آن‌ها همچنین اظهار داشتند که تحت شرایط خشکی، برگ‌های چغندرقند در مواجهه با کمبود آب گرایش به خوابیدگی بر روی خاک دارند و بنابراین، سطح مؤثر در برابر نور خورشید کاهش می‌یابد. در نتیجه، مقدار تعرق در این گونه برگ‌ها کاهش یافته و دمای برگ افزایش می‌یابد. اثرات خشکی و گرما با یکدیگر ترکیب شده و باعث سوختگی و درنهایت، مرگ می‌شود. خورشید (Khorshid, 2000) در بررسی همبستگی بین خصوصیات مورفولوژیک و عملکرد کمی و کیفی چغندرقند در شرایط نتش خشکی گزارش کرد که وزن خشک اندام هوایی با عیار قند، عملکرد شکر سفید و وزن خشک ریشه ذخیره‌ای همبستگی منفی دارد. لذا وی پیشنهاد کرد که در برنامه بهزیادی مقاومت به خشکی، لازم است مواد اصلاحی با تعداد برگ کمتر و دوام سطح برگ بیشتر مورد توجه قرار گیرند. همچنین بین عملکرد ریشه و طول و عرض برگ همبستگی مثبت ولی با طول دم برگ و طول ریشه ذخیره‌ای همبستگی منفی وجود داشت. محمدیان و همکاران (Mohammadian et al., 2010) در تحقیقی روی سه ژنوتیپ چغندرقند با سه سطح آبیاری نتیجه گرفتند که در سه ژنوتیپ موربدبررسی، با افزایش نتش عملکرد کاهش یافت و ضریب همبستگی بین طول و عرض برگ و طول و قطر دم برگ به طور معنی‌داری تحت تأثیر قرار گرفتند و وزن خشک دم برگ با عملکرد همبستگی نداشت. همچنین اگرچه بین عملکرد شکر سفید و شاخص سطح برگ همبستگی مثبت مشاهده شد اما بین عملکرد و وزن خشک برگ همبستگی معنی‌داری مشاهده نشد. وزن خشک قسمت

سایه انداز به وسیله کوادرات ۰/۲۵ متر مربعی و نمره پژمردگی و پیری هم مطابق جدول ۲ در ساعت ۱۳-۱۱ اندازه گیری شد.

تجزیه واریانس داده های آزمایش با نرم افزار آماری SAS9.1 انجام و مقایسه میانگین ها با آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد صورت پذیرفت.

نتایج و بحث پوشش سطح خاک

تنفس خشکی و ژنوتیپ در سطح احتمال یک درصد بر پوشش سطح خاک توسط سایه انداز تأثیر معنی داری گذاشتند (جدول ۳). با افزایش دور آبیاری از ۹۰ به ۲۷۰ میلی متر تبخیر، میانگین پوشش سطح خاک از حدود ۵۷ به ۳۸ درصد کاهش نشان داد. این موضوع در مطالعه براون و همکاران (Brown et al., 1987) نیز مورد تأکید قرار گرفته است، اما کلاور و همکاران (Clover et al., 1998) بیان کردند تحت شرایط خشکی، برگ های چغnderقند گرایش به خوابیدگی بر روی خاک دارند و بنابراین، سطح مؤثر در برابر نور خورشید افزایش می یابد. میانگین پوشش سطح خاک ژنوتیپ های مختلف طی فصل رشد نیز اختلاف معنی داری نشان داد، به نحوی که بیشترین پوشش (۶۲/۵ درصد) به توده علوفه ای اختصاص داشت و اوتایپ های ۱۷، ۲۶، ۱، ۵، ۱۶، ۱۱، ۸، ۲، ۲۷، ۲۸ و هیبریدهای ۳۰، ۳۲، ۳۵، ۳۳، ۳۴ و ۳۱ میانگین پوشش معادل ۴۸-۶۰ درصد در گروه آماری برتر جای گرفتند (شکل ۱).

عرض جغرافیایی ۳۵ درجه و ۵۹ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۶ دقیقه شرقی است. طبق آمار هواشناسی متوسط بارندگی سی ساله آن معادل ۲۵۱ میلی متر است.

در این آزمایش، ۲۹ اوتایپ چغnderقند حاصل از سه توده بذری ۷۲۲۱، ۱۱۰ و ۱۱۱ (BC_1F_2) به دست آمده از تلاقی اولیه چغnderقند و چغnder علوفه ای به همراه شاهدهای مقاوم و حساس (جدول ۱) در شرایط تنفس رطوبتی در مزرعه به صورت کرت های یکبار خردشده در قالب طرح بلوك های کامل تصادفی با سه تکرار مورد ارزیابی قرار گرفتند. کرت اصلی شامل دو سطح آبیاری نرمال و اعمال تنفس و کرت های فرعی شامل ۳۶ لاین و رقم موردمطالعه بود. برای تعیین زمان آبیاری، از تشتک تبخیر کلاس A استفاده گردید. در شرایط بدون تنفس، آبیاری ها بعد از ۸۰-۹۰ میلی متر و در شرایط تنفس، بعد از ۲۷۰ میلی متر تبخیر از تشتک تبخیر صورت گرفت.

اندازه هر واحد آزمایشی یک خط کاشت به طول هشت متر و فاصله خطوط ۵۰ سانتی متر در نظر گرفته شد. در هنگام برداشت پس از حذف حاشیه، ریشه ها برداشت و در هر کرت ریشه ها در ۳/۵ متر مربع توزین و جهت تعیین صفات کیفی آن ها خمیر مخلوط تهیه شد. خصوصیات کیفی شامل عیار قند ناخالص و خالص، سدیم، پتاسیم، نیتروژن، ضریب قلیائیت، قند ملاس و ماده خشک ریشه با استفاده از دستگاه بتالایزر در آزمایشگاه تکنولوژی قند موسسه تحقیقات اصلاح و تهییه بذر چغnderقند اندازه گیری شدند (ICUMSA, 2009). صفات پوشش سطح خاک، پژمردگی و پیری برگ در سه مرحله اندازه گیری شد. درصد پوشش سطح خاک توسط

جدول ۱. ژنوتیپ های چغnderقند مورد آزمایش.

Table 1. Sugar beet genotypes.

Line no.	شماره بذر Seed No	منشأ Origin	Line no.	شماره بذر Seed No	منشأ Origin	Line no.	شماره بذر Seed No	منشأ Origin
1	31655-90	O.T.110-12	13	31667-90	O.T.110-29	25	31679-90	O.T.110-11
2	31656-90	O.T.110-23	14	31668-90	O.T.110-30	26	31680-90	O.T.110-17
3	31657-90	O.T.110-25	15	31669-90	O.T.110-35	27	31681-90	O.T.110-28
4	31658-90	O.T.110-07	16	31670-90	O.T.110-37	28	31682-90	O.T.110-34
5	31659-90	O.T.110-09	17	31671-90	O.T.110-38	29	31683-90	O.T.110-52
6	31660-90	O.T.110-13	18	31672-90	O.T.110-40	30	191	Sensitive Check
7	31661-90	O.T.110-16	19	31673-90	O.T.110-47	31	30923	IR7 (Resistant check)
8	31662-90	O.T.110-21	20	31674-90	O.T.110-50	32	30908	(436*231)*5RR-87-Hs.33
9	31663-90	O.T.110-23	21	31675-90	O.T.110-55	33	31290	(7112*SB36)*5RR-87-HS.7
10	31664-90	O.T.110-24	22	31676-90	O.T.110-57	34	31291	(7112*SB36)*5RR-87-HS.11
11	31665-90	O.T.110-25	23	31677-90	O.T.110-67	35	31292	(7112*SB36)*5RR-87-HS.18
12	31666-90	O.T.110-26	24	31678-90	O.T.110-68	36	7221	Fodder Beet Bulk

جدول ۲. توصیف مقیاس مورداستفاده برای نمره پژمردگی و پیری برگ‌ها در ژنتیک‌های چغندرقند (Choluj et al., 2014).
Table 2. Leaf wilting and senescing scoring criteria in sugar beet genotypes (Choluj et al., 2014).

Senescent description	Wilting description	نمره	توصیف پژمردگی
		Score	
بیش از دو سوم سطح ۲-۳ عدد برگ زرد/قهوه‌ای شده باشد.	برگ مسن پژمرد شده باشد.	۲-۳	برگ مسن پژمرد شده باشد.
More than 2/3 of the leaf area from 2-3 leaves become yellow or brown	2-3 wilted leaves	1	برگ مسن پژمرد شده باشد.
بیش از دو سوم سطح ۴-۶ عدد برگ زرد/قهوه‌ای شده باشد.	برگ مسن پژمرد شده باشد.	۴-۶	برگ مسن پژمرد شده باشد.
More than 2/3 of the leaf area from 4-6 leaves become yellow or brown	4-6 wilted leaves	2	برگ مسن پژمرد شده باشد.
بیش از دو سوم سطح ۷-۹ عدد برگ زرد/قهوه‌ای شده باشد.	برگ (نیمی از سایه‌انداز) پژمرد شده باشد.	۷-۹	همه برگ‌ها به جز جوان ترین برگ‌ها پژمرد شده باشد.
More than 2/3 of the leaf area from 7-9 leaves become yellow or brown	7-9 wilted leaves	3	All leaves except young ones are wilted
بیش از دو سوم سطح همه برگ‌ها به جز جوان ترین آن‌ها، زرد/قهوه‌ای شده باشد.	همه برگ‌ها پژمرد شده باشد.	4	همه برگ‌ها پژمرد شده باشد.
More than 2/3 of the leaves area (except young ones) become yellow or brown	All leaves expect young ones are wilted		
بیش از دو سوم سطح همه برگ‌ها، زرد/قهوه‌ای شده باشد.	همه برگ‌ها پژمرد شده باشد.	۵	همه برگ‌ها پژمرد شده باشد.
More than 2/3 of the leaves area become yellow or brown	All leaves are wilted		

۸۷ روز پس از کاشت (۱/۰۳۵) حدود ۹۷ درصد افزایش یافته است اما در شرایط تنفس، نمره پژمردگی بوته‌ها در ۸۷ روز پس از کاشت (۲/۵۲۸) تنها با ۵۱ درصد افزایش در ۱۱۶ روز پس از کاشت به ۳/۸۱۳ افزایش یافت. البته میزان اختلاف در ۸۷ و ۱۱۶ روز پس از کاشت بین کرته‌های نرمال و تنفس به ترتیب معادل ۱/۴۹۳ و ۱/۷۷۸ واحد بود که نشان از افزایش اختلاف در نمره پژمردگی در دو شرایط آبیاری داشت. در رابطه با نمره پیری بوته‌ها، تنفس و زمان نمره‌دهی در سطح احتمال یک درصد بر این صفت تأثیر معنی‌داری گذاشتند (جدول ۳). نمره پیری بوته‌ها در شرایط تنفس گذشتند (جدول ۳). نمره پیری بوته‌ها در شرایط تنفس (۱/۰۵۰) به نحو معنی‌داری بیش از شرایط نرمال (۱/۰۸۹۶) نشان داده شده است که تنفس خشکی موجب تسريع پیری برگ‌های مسن می‌شود و بنابراین، طول عمر برگ در واکنش نسبت به شرایط کمبود آب، کاهش می‌یابد (Stocker, 1960; Brown et al., 1987) مطالعات، افزایش وزن ویژه برگ (LSW) یا ضخامت برگ درنتیجه تنفس خشکی توسط محققین مورد تأکید بوده است (Hang and Miller, 2010; Mohammadian et al. 2010; Rinaldi, 2003; Khorshid, 1986). پیشنهاد شده است در برنامه بهترزایی مقاومت به خشکی، مواد اصلاحی با تعداد برگ کمتر و دوام سطح برگ بیشتر موردنوجه قرار گیرند (Khorshid, 2000).

زمان نمونه‌برداری و اثرب مقابل دور آبیاری × زمان نمونه‌برداری نیز در سطح احتمال یک درصد بر میانگین درصد پوشش سطح خاک توسط سایه‌انداز تأثیر معنی‌داری گذاشت (جدول ۳). روند تغییرات درصد پوشش سطح خاک توسط سایه‌انداز به‌نحوی که بود که در شرایط آبیاری نرمال تا ۸۱ روز پس از کاشت، بر این مقدار افزوده شده و سپس از مقدار آن کاسته شد (شکل ۲)، اما در شرایط تنفس، بیشترین درصد پوشش سطح خاک توسط سایه‌انداز (۴۳/۵ درصد) در اولین اندازه‌گیری (۶۷ روز پس از کاشت) حاصل و سپس به نحو فزاینده‌ای مقدار آن کاهش یافت (شکل ۲). وجود اختلاف بین مواد ژنتیکی موردمطالعه در پوشش سایه‌انداز و غیر معنی دار شدن اثرب مقابل تنفس × ژنتیکی حاکی از تأثیر یکسان تنفس بر واکنش پوشش گیاهی نسبت به اعمال تنفس بود.

نمره پژمردگی و پیری بوته‌ها

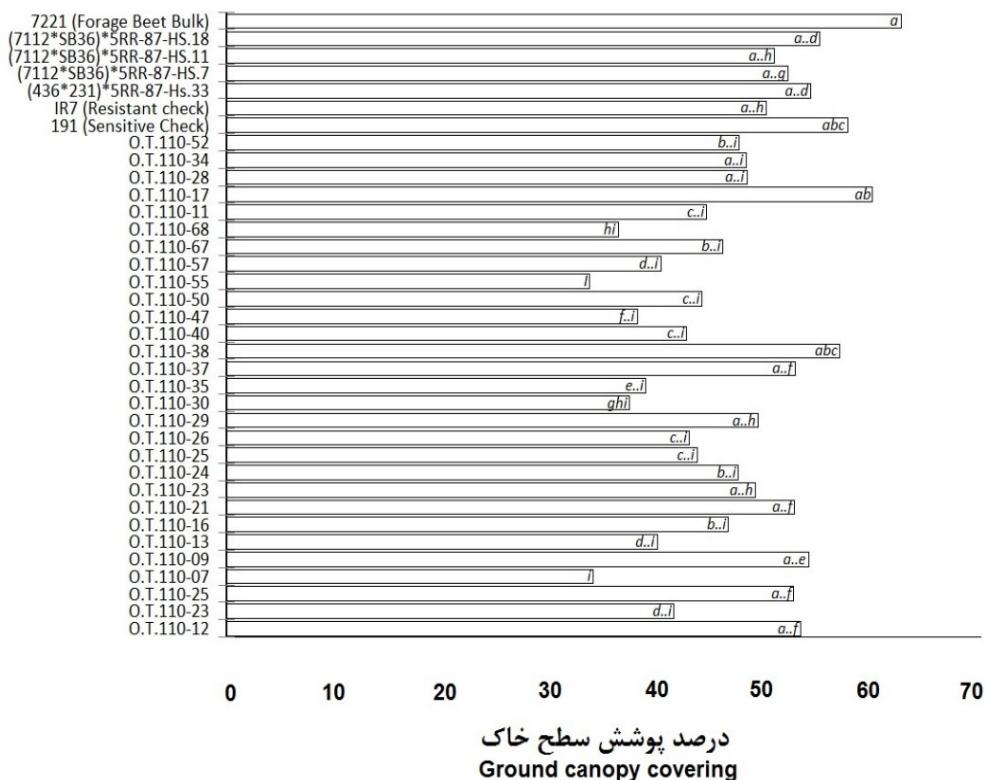
تنفس خشکی، زمان نمره‌دهی و اثرب مقابل آن‌ها در سطح احتمال یک درصد تأثیر معنی‌داری بر نمره پژمردگی بوته‌های چغندرقند داشته اما اختلاف معنی‌داری از این لحاظ بین مواد ژنتیکی موردمطالعه دیده نشد (جدول ۳). همچنان که در شکل ۳ دیده می‌شود نمره پژمردگی بوته‌ها در شرایط نرمال با گذشت ۱۱۶ روز از کاشت (۱/۰۳۵) نسبت به نمره‌دهی طی

جدول ۳. تجزیه واریانس و مقایسه میانگین تأثیر تنفس خشکی بر پوشش سطح خاک، نمره پژمردگی و بیری برگ ژنتیک‌های موردمطالعه چندین‌رقمی در مراحل مختلف رشد.

Table 3. Analysis of variance and mean comparison of the effects of drought stress on canopy ground cover and wilting and senescing score of sugar beet genotypes at different growing stages.

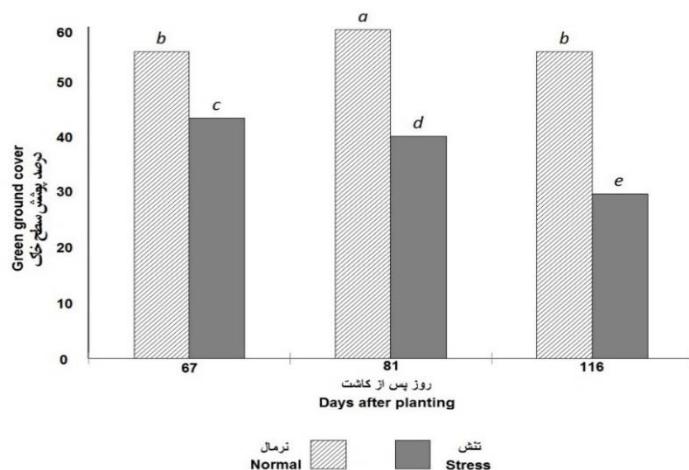
S.O.V.	منابع تغییرات	درجه آزادی	MS مربعات	درجه آزادی	MS	میانگین مربعات
			پوشش سطح خاک Canopy ground cover			نمره بیری برگ Leaf senescing score
Rep.	تکرار	3	14775.860*	3	0.321 ^{ns}	1.627 ^{ns}
Drought stress (A)	تنفس آب (A)	1	78166.116**	1	385.141**	22.168**
Error a	اشتباه کرت اصلی (Ea)	3	1039.187	3	0.567	1.585
Genotype (B)	ژنتیک (B)	35	1278.339**	35	0.226 ^{ns}	0.139 ^{ns}
A × B	AB اثرباره	35	445.556 ^{ns}	35	0.123 ^{ns}	0.133 ^{ns}
Error b	اشتباه کرت فرعی (Eb)	210	449.719	210	0.205	0.211
Sampling (C)	نمونه‌برداری (C)	2	4810.510**	1	187.918**	143.002**
A × C	AC اثرباره	2	3363.105**	1	2.918**	0.002 ^{ns}
B × C	BC اثرباره	70	13.247 ^{ns}	35	0.043 ^{ns}	0.016 ^{ns}
A × B × C	ABC اثرباره	70	10.442 ^{ns}	35	0.043 ^{ns}	0.016 ^{ns}
Error c	اشتباه نمونه‌برداری (Ec)	432	10.972	216	0.058	0.025
CV (%)	ضریب تغییرات (درصد)		7.00		10.28	9.28
	درصد	%		-	-	
	دور آبیاری					
	Irrigation frequency					
	پس از ۹۰ میلی‌متر تبخیر از تشک (a ₁)					
	After 90 mm evaporation from evaporation pan (a ₁)		56.838 a		1.535 b	1.503 b
	پس از ۲۷۰ میلی‌متر تبخیر از تشک (a ₂)					
	After 270 mm evaporation from evaporation pan (a ₂)		37.815 b		3.170 a	1.896 a
	زمان نمونه‌برداری					
	روز پس از کاشت (c ₁)					
67 days after planting	67 روز پس از کاشت (c ₁)		49.517 a		1.781 b	1.201 b
	روز پس از کاشت (c ₂)					
81 days after planting	81 روز پس از کاشت (c ₂)		49.851 a		2.924 a	2.198 a
	روز پس از کاشت (c ₃)					
116 days after planting	116 روز پس از کاشت (c ₃)		42.611 b		-	-

ns, * و ** به ترتیب غیر معنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال پنج و یک درصد ns, * and **: non-significant, significant at the 5 and 1% probability level, respectively

شکل ۱. میانگین درصد پوشش سطح خاک ژنتیپ‌های مختلف طی فصل رشد.

Fig. 1. Average canopy ground cover of different genotypes during the growing season.

شکل ۲. اثر متقابل تاریخ اندازه‌گیری × دور آبیاری بر درصد پوشش سطح خاک.

Fig. 2. Sampling date × irrigation frequency effect on canopy ground cover.

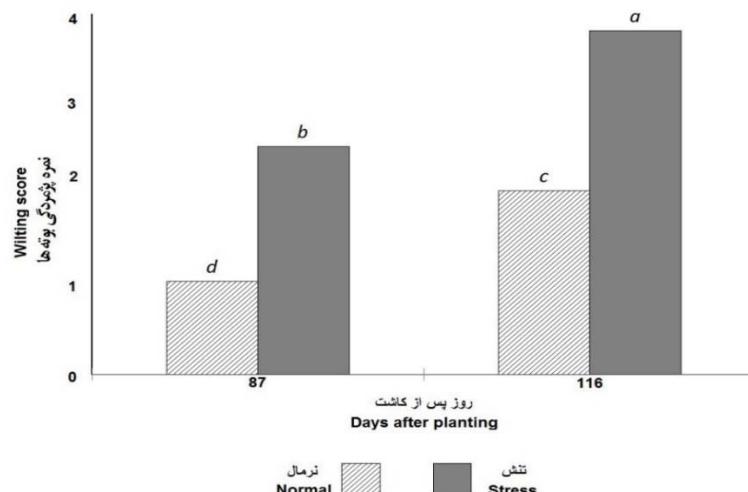
ژنتیپ بر خصوصیات کمی محصول معنی‌دار گردید به‌گونه‌ای که بیشترین عملکرد ریشه (۸۳٪) در هکتار) به توده چغندر علوفه‌ای 7221 اختصاص داشت و در گروه دوم، لاین‌های اوتایپ ۱، ۲۶، ۵، ۱۳، ۱۱، ۱۶، ۲۷ و ۳ با عملکرد ریشه معادل ۴۰٪-۶۲٪ در هکتار، در گروه آماری

خصوصیات کمی و کیفی محصول

نتایج تأثیر تنفس خشکی بر خصوصیات کمی و کیفی محصول حاکی از تأثیر معنی‌دار در سطح احتمال یک درصد بر عملکرد ریشه و شکر سفید و در سطح پنج درصد بر عیار قند ناخالص و خالص، میزان سدیم و قند ملاس ریشه است (جدول ۴). اثر

۲۲، ۱۶، ۲۰، ۲۹، ۱۷، ۳، ۲۷، ۲، ۱۰، ۸، ۱، ۱۳، ۵، ۱۱، ۲۶ و ۲۹ و هیبریدهای ۳۳، ۳۴، ۳۵ و ۳۰ و همچنین توده علوفه‌ای ۷۲۲۱ با دامنه عملکرد معادل ۳/۰۸-۵/۸۷ تن در هکتار در یک گروه آماری قرار گرفتند (جدول ۵).

مشابهی با هیبریدهای ۳۳، ۳۲ و ۳۵ قرار گرفتند (جدول ۵). اثر ژنتیک بر عملکرد شکر سفید در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار شد (جدول ۴). بیشترین عملکرد شکر سفید به هیبرید ۳۲ (۵/۹۲ تن در هکتار) تعلق داشت که با اوتایپ‌های

شکل ۳. اثرباره تاریخ اندازه‌گیری × دور آبیاری بر نمره پژمردگی بوته‌ها.

Fig. 3. Sampling date × irrigation frequency effect on wilting score.

جدول ۴. تجزیه واریانس تأثیر تنفس خشکی بر خصوصیات کمی کیفی محصول ژنوتیپ‌های موردمطالعه چغدرقدن.

Table 4. Analysis of variance of the effects of drought stress on quantitative and qualitative traits of sugar beet genotypes.

S.O.V.	منابع تغییر	درجه آزادی df	MS				میانگین مربعات	
			عملکرد ریشه Root yield	عملکرد شکر سفید White sugar yield	عملکرد قلیائیت Alkalinity	ضریب ملاس Molasses sugar	قند ملاس Molasses sugar	ماده خشک ریشه Root dry matter
Repetition	تکرار	2	2566.457**	30.685**	1.521ns	3.298ns	12.637ns	
Drought stress (A)	تنفس آب (A)	1	60039.339**	1043.541**	5.723ns	10.926*	171.307ns	
Error a	اشتباه کرت اصلی (Ea)	2	14.460	0.103	1.540	0.253	18.797	
Genotype (B)	ژنوتیپ (B)	35	1126.427**	10.434*	0.751**	1.022**	10.444**	
A × B	AB	35	213.431*	3.711ns	0.174ns	0.224ns	3.192ns	
Error b	اشتباه کرت فرعی (Eb)	140	128.530	2.474	0.201	0.235	2.958	

جدول ۴. ادامه

Table 4. Continued

S.O.V.	منابع تغییر	درجه آزادی df	MS		میانگین مربعات		
			عيار قند Sugar content		نخالصی‌های ریشه Root impurities		
			ناخالص Gross	خالص white	سدیم Na	پتاسیم K	نیتروژن N
تکرار		2	27.078 ns	15.093 ns	10.211 ns	10.171 ns	0.860 ns
Replication							
تنش آب (A)		1	1088.780*	1037.940*	50.315*	7.311 ns	0.277 ns
Drought stress (A)							
اشتباه کرت اصلی (Ea)		2	52.715	26.095	0.803	0.730	2.085
Error a							
ژنتوپ (B)		35	10.873**	14.656**	4.031**	1.918**	0.793**
Genotype (B)							
A × B	اثرمتقابل	35	3.551 ns	2.710 ns	0.943 ns	0.364 ns	0.314 ns
	AB						
اشتباه کرت فرعی (Eb)		140	4.793	3.868	0.882	0.503	0.289
Error b							

ns, * و ** به ترتیب غیر معنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال پنج و یک درصد. ns, * and **: non-significant, significant at the 5 and 1% probability level, respectively

اثر ژنتوپ در سطح احتمال یک درصد بر خصوصیات کیفی محصول معنی‌دار شد (جدول ۴). بیشترین عیار قند ناخالص ۱۴/۰۵ (درصد) به هیبرید ۳۰ تعلق داشت. البته به استثنای اوتاپ‌های ۱۶، ۲۲ و ۲۵ همراه با توده علوفه‌ای ۷۲۲۱ (با عیار قند ناخالص معادل ۸/۷۱-۹/۹۳ درصد)، بقیه مواد ژنتیکی در گروه آماری مشابهی با هیبرید ۳۰ قرار داشتند (جدول ۵). به لحاظ عیار قند ناخالص نیز، هیبرید ۳۰ با عیار قند معادل ۱۱/۱۱ درصد بیشترین مقدار را به خود اختصاص داد و تنها مواد ژنتیکی ۲۳، ۲۹، ۲۱، ۱۹، ۱۴، ۳، ۲۱، ۲۵، ۱۵، ۲۲ و ۱۶ و توده علوفه‌ای ۷۲۲۱ با عیار قند خالص ۳/۷-۸/۳/۳۵ درصد به نحو معنی‌داری عیار قند خالص کمتری داشتند (جدول ۵). اثرمتقابل تنش × ژنتوپ تأثیر معنی‌داری بر صفات کیفی محصول نداشت که این موضوع در تحقیق Vander Beek دیگری نیز مورد تأکید قرار گرفته است (Vander Beek, 1993 and Houtman, 1993). در بین مواد ژنتیکی موردمطالعه، بیشترین مقدار سدیم و پتاسیم (به ترتیب ۷/۵۵ و ۷/۲۴ میلی اکی) والان در صد گرم خمیر به توده علوفه‌ای ۷۲۲۱ احتصاص داشت (جدول ۵). کمترین مقدار سدیم به مواد ژنتیکی ۸، ۳۰، ۳۱، ۱۰، ۲۷، ۱، ۲۴ و ۱۱ با مقدار سدیم معادل ۴/۱۲ میلی اکی والان در صد گرم خمیر مربوط

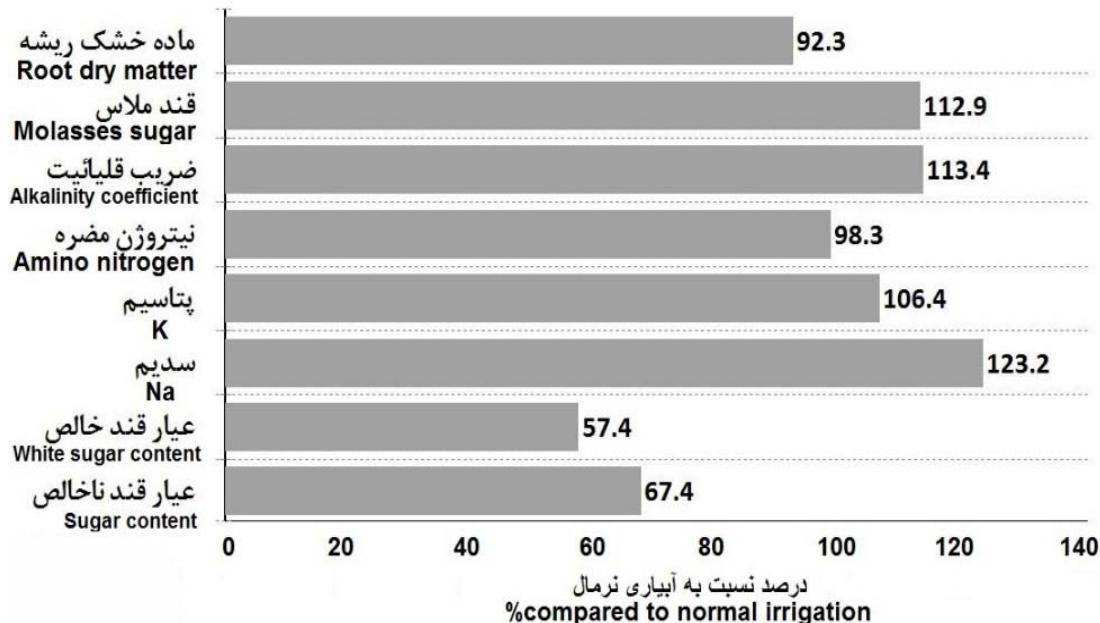
اثرمتقابل دور آبیاری × ژنتوپ تأثیر معنی‌داری بر عملکرد شکر سفید نگذاشت (جدول ۵). بیات و همکاران (Bayat et al. 1996) در بررسی مقاومت به خشکی ارقام چغندرقند از طریق غربال لاین‌ها نشان دادند که بین ارقام موردنظری ازنظر عملکرد ریشه، درصد قند و عملکرد قند خالص در سطح یک درصد اختلاف معنی‌داری وجود دارد. همچنان که در جدول ۵ و شکل ۴ دیده می‌شود تنش خشکی موجب شد تا عیار قند ناخالص و خالص به ترتیب معادل ۳۲/۶ و ۴۲/۶ درصد (به ترتیب معادل ۴/۴۹ و ۴/۳۶ واحد) کاهش معنی‌داری در شرایط تنش تجربه کند. میزان سدیم ریشه و قند ملاس نیز با افزایش معنی‌دار به ترتیب معادل ۲۳/۲ و ۱۲/۹ درصد نسبت به شرایط نرمال از خود واکنش نشان دادند (شکل ۴). در ارتباط با اثرات تنش کمبود آب بر درصد قند گزارش‌های متناقضی وجود دارد. بررسی نحوه و زمان اعمال تنش می‌تواند، دستیابی به چنین نتایجی را توجیه کند. در تحقیقی دیگر، عروج نیا و همکاران (۱۳۹۱) کاهش ۲۵/۵۹ درصدی قند ناخالص و افزایش ۴۲/۷۱ و ۴۵/۶۷ درصدی میزان سدیم و پتاسیم ناشی از آبیاری پس از ۱۸۰ میلی‌متر تبخیر از سطح تشتک تبخیر را گزارش کردند.

کیفی محصول شامل عیار قند ناخالص و خالص، میزان ناخالصی‌های ریشه، ضریب قلیائیت و قند ملاس، ژنوتیپ‌های ۱ و ۳۰ در هر شش صفت، ژنوتیپ‌های ۱۰، ۲۸، ۳۱ و ۳۳ در پنج صفت و ژنوتیپ‌های ۸، ۱۲، ۲۷، ۳۴ و ۳۵ در چهار صفت از شرایط مناسب‌تر نسبت به سایر مواد ژنتیکی موردمطالعه برخوردار شدند.

عروج نیا و همکاران (Orojnia et al., 2012) نیز در بین ارقام چغnderقند موردمطالعه تفاوت معنی‌داری را از لحاظ قلیائیت مشاهده کردند. بیشترین ضریب قلیائیت در دامنه ۳/۳-۳/۳۸ به اوتایپ‌های ۲۱ و ۲۷ همراه با توده علوفه‌ای ۷۲۲۱ مربوط بود (جدول ۵). کمترین ضریب قلیائیت (۱/۲-۷۷/۲۷) نیز به هیبریدهای ۳۵، ۳۳، ۳۴ و ۳۰ و ۵/۲۰ درصد به توده علوفه‌ای ۷۲۲۱ و کمترین میزان ۲۹۴-۳/۴۰ (Mirzaei and Rezvani, 2006) درصد به هیبریدها و اوتایپ‌های ۳۰، ۳۳، ۳۱، ۸، ۲۸، ۱، ۳۳ و ۱۰ اختصاص داشت.

در رابطه با میزان ماده خشک محتوی ریشه، کمترین مقدار ۱۷/۲۰-۵۲/۵۶ (درصد) به اوتایپ‌های ۲۰، ۱۵، ۲۴، ۷، ۲۰ و ۲۲ داشت و بقیه مواد اصلاحی با دارا بودن ۲۱/۸-۲۴/۸ درصد در گروه آماری مشابهی جای گرفتند (جدول ۵).

شد (جدول ۵). در خصوص مقدار پتابسیم نیز هیبریدهای ۳۰، ۳۲، ۳۵، ۳۳ و اوتایپ‌های ۱۷، ۲۸، ۱، ۱۲ و ۲۲ کمترین مقدار پتابسیم ریشه (۴/۸۶-۵/۵۷ میلی اکی والان در صد گرم خمیر ریشه) را داشتند (جدول ۵). کمترین مقدار نیتروژن پسره (۳/۳-۲۸/۶۹) نیز به اوتایپ‌های ۲۷، ۲۱، ۱۲ و ۲۸ اختصاص داشت (جدول ۵). افزایش املاح معدنی غیرقندی در عصاره ریشه چغnderقند مانع از استحصال شکر در فرایند تبلور در کارخانه‌های قند شده و منجر به افزایش درصد قند ملاس می‌گردد که درواقع شاخصی برای تعیین مقادیر افت در تولید شکر می‌باشد. اثر تنفس خشکی اعمال شده در این آزمایش و ژنوتیپ، بر این صفت، در سطح پنج و یک درصد معنی‌دار شد. بهطورکلی تنفس رطوبتی در اوآخر دوره رشد چغnderقند باعث افزایش ناخالصی‌های ریشه شده و از این طریق راندمان استحصال شکر را کاهش می‌دهد و قند ملاس افزایش می‌یابد (Mirzaei and Rezvani, 2006). نتایج سایر محققین نیز حاکی از افزایش غلظت ناخالصی‌های ریشه و درنتیجه، افزایش قند ملاس و کاهش کیفیت محصول Brown et al., 1987; Winter, 1988; Harvey and Dutton, 1993; Kerr and Leaman, 1997; Jalilian et al., 2001; Mirzaei and Rezvani, 2005; Mirzaei and Rezvani, 2006; (Orojnia et al., 2012) در نظر گرفتن کلیه شاخص‌های

شکل ۴. ماده خشک ریشه و خصوصیات کیفی چغnderقند در شرایط تنفس به عنوان نسبتی از شرایط نرمال آبیاری.

Fig. 4. Yield and qualitative characteristics of sugar beet under stress condition as a ratio of normal irrigation.

جدول ۵. مقایسه میانگین تأثیر تنش خشکی بر خصوصیات کمی و کیفی محصول زنوتیپ‌های مورد مطالعه چگندرقند.

Table 5. Mean comparison of drought stress effect on quantitative and qualitative traits of sugar beet genotypes.

جدول ۵. ادامه

Table 5. Continued

شماره لاین Line No.	سطوح مورد مطالعه Irrigation level	عيار قند (درصد) Sugar content (%)		ناخالصی‌های ریشه (میلی‌اکی والان در صد گرم خمیر) Root impurity (meq per 100 g root pulp)			
		ناخالص Gross	غالص White sugar content	سدیم Na		پتاسیم K	
				پتاسیم N	نیتروژن N	پتاسیم K	نیتروژن N
آبیاری به‌ازای ۹۰ میلی‌متر تبخیر Irrigation after 90 mm evaporation	13.79 a	10.27 a	4.16 b	5.76 a	4.21 a		
آبیاری به‌ازای ۲۷۰ میلی‌متر تبخیر Irrigation after 270 mm evaporation	9.30 b	5.91 b	5.13 a	6.133 a	4.14 a		
1 O.T.110-12	10.89 a..d	7.57 a..g	3.99 c..f	5.37 e..h	4.47 abc		
2 O.T.110-23	12.56 a..d	8.86 a..g	4.26 b..f	6.15 a..h	4.73 a		
3 O.T.110-25	12.88 abc	9.43 a..g	4.12 c..f	5.65 b..h	4.23 a..e		
4 O.T.110-07	10.30 a..d	6.18 fgh	5.48 bc	6.28 a..g	4.19 a..e		
5 O.T.110-09	11.68 a..d	7.98 a..g	4.24 c..f	6.22 a..g	4.52 ab		
6 O.T.110-13	10.82 a..d	7.99 a..g	4.79 b..e	6.47 a..f	4.15 a..e		
7 O.T.110-16	10.63 a..d	7.88 a..g	4.95 b..e	5.90 b..h	4.30 a..d		
8 O.T.110-21	13.00 abc	9.97 abc	2.86 f	5.83 b..h	3.84 a..e		
9 O.T.110-23	11.60 a..d	7.54 a..g	5.27 bcd	6.38 a..f	3.98 a..e		
10 O.T.110-24	13.27 ab	9.86 a..d	3.66 def	5.98 a..h	4.34 a..d		
11 O.T.110-25	10.85 a..d	6.96 b..h	4.90 b..e	6.10 a..h	4.57 ab		
12 O.T.110-26	12.70 a..d	9.20 a..g	4.62 b..e	5.53 c..h	3.50 cde		
13 O.T.110-29	11.43 a..d	7.73 a..g	4.42 b..f	6.20 a..g	3.83 a..e		
14 O.T.110-30	10.41 a..d	6.79 b..h	4.70 b..e	5.67 b..h	3.94 a..e		
15 O.T.110-35	10.23 a..d	6.13 fgh	4.95 b..e	6.68 a..d	4.40 a..d		
16 O.T.110-37	9.93 bcd	5.90 gh	4.99 b..e	6.38 a..f	4.69 ab		
17 O.T.110-38	11.77 a..d	9.21 a..g	5.35 bcd	5.31 e..h	4.64 ab		
18 O.T.110-40	11.80 a..d	7.95 a..g	4.72 b..e	6.32 a..g	4.02 a..e		
19 O.T.110-47	11.00 a..d	6.67 c..h	5.46 bc	6.91 ab	4.26 a..e		
20 O.T.110-50	12.68 a..d	8.93 a..g	4.46 b..f	6.33 a..g	3.90 a..e		
21 O.T.110-55	11.18 a..d	7.20 b..h	4.84 b..e	6.72 abc	3.44 de		
22 O.T.110-57	9.53 bcd	6.21 e..h	5.93 b	5.57 c..h	4.18 a..e		
23 O.T.110-67	11.20 a..d	7.35 b..g	5.27 bcd	5.74 b..h	4.09 a..e		
24 O.T.110-68	10.02 a..d	7.97 a..g	4.25 b..f	6.07 a..h	3.87 a..e		
25 O.T.110-11	9.02 cd	6.28 d..h	4.88 b..e	5.98 a..h	4.25 a..e		
26 O.T.110-17	10.57 a..d	8.47 a..g	4.55 b..f	5.86 b..h	4.31 a..d		
27 O.T.110-28	11.79 a..d	8.21 a..g	3.86 c..f	6.60 a..e	3.28 e		
28 O.T.110-34	12.85 a..d	9.46 a..g	4.32 b..f	5.47 c..h	3.69 b..e		
29 O.T.110-52	11.32 a..d	7.34 b..g	5.10 bcd	6.22 a..g	4.26 a..e		
30 191 (Sensitive Check)	14.05 a	11.11 a	3.34 ef	4.86 h	4.68 ab		
31 IR7 (Resistant check)	13.45 ab	10.40 ab	3.35 ef	5.39 d..h	3.78 a..e		
32 (436*231)*5RR-87-Hs.33	13.44 ab	10.12 abc	4.31 b..f	5.16 fgh	4.13 a..e		
33 (7112*SB36)*5RR-87-HS.7	11.53 a..d	9.65 a..f	4.43 b..f	4.87 h	4.16 a..e		
34 (7112*SB36)*5RR-87-HS.11	13.32 ab	9.83 a..e	4.11 c..f	5.73 b..h	4.46 abc		
35 (7112*SB36)*5RR-87-HS.18	13.13 ab	9.59 a..f	5.01 b..e	5.02 gh	4.40 a..d		
36 7221 (Forage Beet Bulk)	8.71 d	3.83 h	7.55 a	7.24 a	4.67 ab		

در هر ستون، اعدادی که دست کم دارای یک ضریب مشترک باشند، در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی‌داری ندارند.

Means with the same letters in each column are not significantly different.

نتیجه‌گیری

معادل ۳۲/۶ و ۴۲/۶ درصد کاهش و میزان سدیم محتوی ریشه و قند ملاس به ترتیب معادل ۲۳/۲ و ۱۲/۹ درصد افزایش یابد.

در مطالعه حاضر، اعمال تنش خشکی موجب کاهش پوشش سطح خاک از حدود ۵۷ به ۳۸ درصد شد و همچنین، تسريع در کاهش سطح سبز در مزرعه از ۸۱ به ۶۷ روز پس از کاشت شد. علاوه بر این، اعمال تنش خشکی موجب افزایش نمره پژمردگی (۳/۱۷) و نمره پیری بوته‌ها (۱/۹۰) نسبت به شرایط نرمال (به ترتیب معادل ۱/۵۴ و ۱/۵۰) شد.

با فرض وجود تنوع ژنتیکی بین اوتاپیهای اصلاحی چون در قند ازنظر تحمل به خشکی، هدف این پروژه غربال و معرفی اوتاپیهای متحمل به خشکی بود. معنی دار شدن اثر ژنتیک و اثرباره از مطالعه اولیه (۱۳۹۶) نسبت به تنش خشکی بود. البته، در کرت‌های تحت تنش، عملکرد ریشه در اوتاپیهای ۲، ۳، ۵، ۷، ۱۰، ۱۳، ۱۶، ۲۶ نسبت به سایر مواد برتری معنی دار نشان داد. نتایج این مطالعه نشان داد که تنش خشکی موجب شد تا عیار قند ناخالص و خالص به ترتیب

منابع

- Abdollahian-Noghabi, M., Froud-Williams, R.J., 1998. Effect of moisture stress and rewetting on growth and dry matter partitioning in three cultivars of sugar beet. *Aspects of Applied Biology*. 52, 71-78.
- Bloch, D., Hoffmann, M.C., Marlander, B., 2006. Impact of water supply on photosynthesis, water and carbon isotope discrimination of sugar beet genotypes. *European Journal of Agronomy*. 24(3), 218-225.
- Brown, K.F., Messem, A.B., Dunham, R.J., Biscoe, P.V., 1987. Effect of drought on growth and water use of sugar beet. *Journal of Agricultural Science*. 109, 421-435.
- Eck, H.V., Winter, S.R., Smith, S.J., 1990. Sugar beet yield and quality in relation to residual beet feed lot waste. *Agronomy Journal*. 82, 250-254.
- Baradarani Firouzabadi, M., 2002. Study of physiologic and morphologic characteristics of sugar beet species subjected to drought stress. MSc dissertation. Tabriz University. [In Persian with English summary].
- Bayat, A., Shahbazi, H., Mahzoni, J., Bayat, G., 1996. Evaluation of sugar beet varieties resistance to drought through line selection. Final report of project. Khorasan Razavi Agricultural and Natural Resources Research Center. [In Persian with English summary].
- Choluj D., Wisniewska A., Szafranski K.M., Cebula J., Gozdowski D., Podlaski S., 2014. Assessment of the physiological responses to drought in different sugar beet genotypes in connection with their genetic distance. *Journal of Plant Physiology*. 171, 1221–1230.
- Hang, A.N., Miller, D.E., 1986. Response of sugar beet to deficit, high-frequency sprinkler irrigation. I: Sucrose accumulation, and top and root dry matter production. *Agronomy Journal*. 78, 10–14.
- Harvey, C.W., Dutton, J.V., 1993. Root quality and processing. In: Cooke, D.A., Scott, R.K. (eds.), *The Sugar Beet Crop*. Chapman and Hall, London, pp. 571-617.
- ICUMSA, 2009. International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis, Methods Book. Berlin, Bartens.
- Jaggard, K.W., Dewar, A.M., Pidgeon, J.D., 1998. The relative effects of drought stress and virus yellow on the yield of sugar beet in the UK, 1980-1995. *Journal of Agricultural Science*. 103(2), 337-343.
- Jalilian, A.A., Shirvani, R., Neamati, A., Basati, J., 2001. Effects of deficit irrigation on production and economy of sugar beet in Kermanshah region. *Journal of Sugar Beet*. 1, 1-14.
- Kerr, S., Leaman, M., 1997. To water or not. *British Sugar Beet Review*. 65(2), 11-13.
- Khorshid, A.M., 2000. Comparison of qualitative and quantitative characteristics of sugar beet genotypes under salt and drought stress conditions. MSc dissertation, Islamic Azad University, Karaj, Iran. [In Persian with English summary].

- Mirzaee, M.R., Rezvani, M.A., 2006. Determination of sensitivity to dehydration in four stages of the growth of sugar beet. Proceeding of 9th Iranian Crop Science Congress. Tehran University. p. 563. [In Persian with English summary].
- Mirzaei M.R., Rezvani, M.A., Gohari, J., 2006. Effect of drought stress to yield and sugar beet physiological trait in different growth stages. Journal of Sugar Beet. 21(2), 139-156. [In Persian with English summary].
- Mohammadian, R., Fathollah Taleghani, D., Sadeghzadeh Hemayati, S., 2010. Different irrigation management effects on some quantitative and qualitative characteristics of sugar beet. Journal of Sugar Beet. 26(2), 139-156. [In Persian with English summary].
- Monti, A., Amaducci, M.T., Pritoni, G., Verturi, G., 2006. Variation in carbon isotope discrimination during growth and at different organs in sugar beet (*Beta vulgaris* L). Field Crops Research. 98, 157-163.
- Oroj nia, S., Habibi, D., Taleghani, F.D., Safari Dolat Abadi, S., Pazoki, A., Moaveni, P., Rahmani, M., Farshidi, M., 2012. Evaluation of Sugar beet genotypes yield and yield components under stress condition. Agronomy and Plant Breeding Journal. 8(1), 127-144.
- Rinaldi, M., 2003. Variation of specific leaf area for sugar beet depending on sowing date and irrigation. Italian Journal of Agronomy. 7, 23-32.
- Sadeghian, Y.S., Fazli, H., Mohammadian, R., Taleghani, D.F., Mesbah, M., 2000. Genetic variation for drought stress in sugar beet. Journal of Sugar Beet Research. 37, 55-77.
- Stocker, O., 1960. Physiological and morphological changes in plants due to water deficiency. Arid Zone Research. 15: 63-104.
- Van der Beek, M.A., Houtman, H.J., 1993. Does interaction between varieties and drought stress exist? p. 151-169. Proceedings of the 56th Winter Congress of the International Institute for Sugar Beet Research, Brussels, Belgium.
- Winter, S.R., 1988. Suitability of sugar beet for limited irrigation in a semiarid climate, Agronomy Journal. 72, 118-123.